

**PAWILON
POLSKI
W WENECJI**

TRANSFORM!

kurator: Paweł Brylski

Dokumentacja (fragment) złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 18. Międzynarodowej Wystawie Architektury
w Wenecji w 2023 r.

© Autor

**Koncepcja wystawy TRANSFORM! w Pawilonie Polskim
na 18. MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE ARCHITEKTURY W WENECJI W 2023 ROKU**

Wystawa TRANSFORM! jest prezentacją możliwości elementów małej architektury zainspirowanych przemianami przestrzennymi Europy Środkowo-Wschodniej. Za ich pomocą możliwe jest wytworzenie miejskich mebli reagujących na zmieniające się potrzeby. Zestaw modułowych elementów wytworzonych z odzyskanego plastiku ma być propozycją myślenia o przestrzeni publicznej przez pryzmat permanentnej zmiany. Układy mogą służyć za siedziska i schronienia. Łączenie modułów w nowe kształty daje potencjał wymyślania i wytwarzania nowych funkcji odpowiadając na obecne i nadchodzące kryzysy.

Marcin Chomicki jest artystą wizualnym, doktorem habilitowanym sztuki, prowadzi katedrę malarstwa na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W jego praktyce artystycznej ważny jest element relacyjności, zarówno obiektów wobec siebie, jak i relacji sztuki z przestrzenią i osobami użytkującymi. Szczególnie liczne realizacje w przestrzeni publicznej są tworzeniem nie tyle gotowych dzieł, co narzędzi do interakcji. Oddanie artefaktu do użytku staje się uruchomieniem procesu twórczego. Artysta jest również autorem nasyconych kolorami, gradientowych obrazów i obiektów, które również traktuje jako elementy służące do gry kompozycyjnej. Artysta jest zafascynowany zmianami w przestrzeni publicznej i kulturze wizualnej, ale też żywotnością materii podatnej na zmianę i przybieranie nowych form.

W twórczości Marcina Chomickiego transformacja zajmuje miejsce szczególne jako przeobrażenie oglądane nie tylko jako zmitologizowane doświadczenie historyczne czy biograficzne, ale jako proces, który zachodzi nieprzerwanie w każdym zdarzeniu i aktywności. Szczególnym zainteresowaniem artysty jest proces transformacji obserwowany jako degradacja trwałych form. Marcin Chomicki jako dokumentator transformacji wydaje się obserwować nie tyle linearny proces uchwytny pojęciowo i ulokowany w czasie, co raczej permanentną transformację tak charakterystyczną dla obszaru Europy Środkowo-Wschodniej.

Obszary defaworyzowane zwykle przyciągają uwagę w momentach katastrof. Atak zbrojny Rosji i wojna na pełną skalę w Ukrainie doprowadziły do większej widzialności wschodniej części Europy, dotychczas zazwyczaj w kulturze Zachodu relacjonowanej podobnie do krajów Globalnego Południa. Viktor Navorski z głośnego filmu Terminal (reż. Steven Spielberg, 2004), źle ubrany, mówiący śmiesznym akcentem pochodzi z Krakozji, niezidentyfikowanego kraju w środkowo-wschodnim interiorze rządzonego przez

karykaturalnych satrapów toczących lokalne wojny i doprowadzających do zamachów stanu. Grany przez Toma Hanksa Navorski utknął w pół drogi do Zachodu, bez możliwości powrotu. Reprezentuje połączenie niezdarności i zaradności, nostalgii i humoru tworzące pejzaże charakterystyczne dla całego obszaru Europy Środkowo-Wschodniej w okresach przejściowych.

Marcin Chomicki na wystawie syntetyzuje złożoność kultury wizualnej europejskiego wschodu. Opiera się na dokumentacji fotograficznej transformacji przestrzeni, szukając możliwości ponownego użycia materii. Proponuje narzędzia do tworzenia przestrzeni publicznej przygotowanej na nadchodzące, nieprzewidywalne kryzysy. Rezultatem syntezy są modułowe elementy wykonane z przetworzonego plastiku. Artysta odwołuje się w ten sposób do charakterystycznej dla kryzysowych społeczeństw umiejętności wielokrotnego – użytkowego lub estetycznego wykorzystania cywilizacyjnych pozostałości.

**Skrócony scenariusz wystawy TRANSFORM! w Pawilonie Polskim
na 18. MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE ARCHITEKTURY W WENECJI W 2023 ROKU**

Wystawa TRANSFORM! jest prezentacją możliwości elementów małej architektury zainspirowanych przemianami przestrzennymi Europy Środkowo-Wschodniej. Za ich pomocą możliwe jest wytworzenie miejskich mebli reagujących na zmieniające się potrzeby. Zestaw modułowych elementów wytworzonych z odzyskanego plastiku ma być propozycją myślenia o przestrzeni publicznej przez pryzmat permanentnej zmiany. Układy mogą służyć za siedziska i schronienia. Łączenie modułów w nowe kształty daje potencjał wymyślenia i wytwarzania nowych funkcji odpowiadając na obecne i nadchodzące kryzysy.

Wystawa składa się z modułowych rzeźb wykonanych z recyklingowanego plastiku, jako nowych przestrzeni publicznych na czas kryzysu. Rzeźby prezentowane są również w dwóch skalach – jako tworzenie i modelowanie przestrzeni. Pokaz uzupełniają trzy prezentacje multimedialne stworzone na podstawie dokumentacji przemian przestrzennych jako swoista podróż do nieznannej Europy.